

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 1891/04 ⁽¹⁾ artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et asjaomasel tolliasutusel või tollipunktil on keelatud saata määruse nr 1383/03 ⁽²⁾ artikli 9 lõikes 2 nimetatud teade või viia läbi määruse 1383/03 artikli 9 lõikes 3 alapunktis 2 sätestatud kontroll (või lasta seda teha) seni, kuni enne 1. juulit 2004 esitatud meetmetaotlust ei ole täiendatud määruse 1383/03 artiklis 6 nimetatud deklaratsiooniga?
2. Kas määruse nr 1383/03 artikli 4 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see andis Antwerpeni tollile võimaluse esitada kaubamärgi valdajale kuus kaubaproovi, tuvastamaks, kas tegemist on võltsitud kaubaga, tingimusel, et seda kaubaproovide avalikustamist ei saa võrdsustada põhjaliku kontrolliga määruse nr 1383/03 artikli 9 lõike 3 alapunkti 2 tähenduses? Kui see on nii, siis kas see esitamine pidi toimuma määruse artikli 4 lõikes 1 sätestatud kolme tööpäevase tähtaja jooksul?
3. Kas määrusega nr 1383/03 on vastuolus see, kui Belgia tolliametnikud edastatavad määruse rakendamisel saadud informatsiooni adressaatidele, keda pole määruses nimetatud — siinkohal on silmas peetud eelkõige määruse artikli 9 lõiget 2 ja artikli 9 lõike 3 alapunkti 1, nt Belgia kohtu poolt määratud tunnistajate ülekuulamise või dokumentide edastamise käigus?
4. Kas määrusega nr 1383/03 on vastuolus see, kui artikli 4 lõike 2 (vt teine küsimus) või artikli 9 lõigete 2 ja 3 rakendamise käigus saadud informatsiooni — välja arvatud artikli 9 lõike 3 alapunktis 1 nimetatud informatsiooni — või Belgia kohtuniku poolt määratud tunnistajate ülekuulamise või dokumentide esitamise raames saadud informatsiooni (vt kolmas küsimus) kasutatakse menetluses, mille eesmärk pole võltsitud kaupade tuvastamine, nt paralleelimpordi vastu võitlemise menetluses?

⁽¹⁾ Komisjoni 21. oktoobri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 1891/2004, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 1383/2003 teatavate intellektuaalomandi õiguste rikkumises kahtlustatavate kaupade suhtes võetava tollimeetme ja kõnealuseid õigusi rikkuvaks tunnistatud kaupade suhtes võetavate meetmete kohta (ELT L 328, lk 16).

⁽²⁾ ELT L 196, 2.8.2003, lk 7; ELT eriväljaanne 02/13, lk 469.

Kohtuasjas T-259/02 Raiffeisen Zentralbank Österreich AG 6. märtsil 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 14. detsembril 2006. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-259/02 kuni T-264/02 ja T-271/02: Raiffeisen Zentralbank Österreich AG jt versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-133/07 P)

(2007/C 117/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (esindajad: *Rechtssanwalt S. Völcker* ja *Rechtssanwalt G. Terhorst*)

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 14. detsembril 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-259/02 kuni T-264/02 ja T-271/02 ⁽¹⁾ osas, milles jäetakse rahuldamata RZB hagi;
- tunnistada kehtetuks komisjoni 11. juuni 2002. aasta otsus ((C2002)2091 lõplik) niivõrd kui võrd see puudutab RZB-d;
- teise võimalusena vähendada vaidlustatud otsuse artiklis RZB-le määratud rahatrahvi suurust Euroopa Kohtu kaalutlusõigusest lähtudes;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Esimese Astme Kohus on rikkunud EÜ artiklit 81, kuna ta on leidnud, et komisjonil on õigus eeldada, et pankade ümarlauakohtumine, mis piirdus kõigest ühe liikmesriigi territooriumiga, mõjutab liikmesriikide vahelist kaubandust.

Esimese Astme Kohus pidas pankade ümarlauakohtumist ekslikult „eriti raskeks rikkumiseks” trahvisuuniste mõistes. Ta kohaldas valesi suunistes nimetatud rikkumise raskuse kriteeriume (rikkumise olemus, konkreetset mõjud turule, asjaomase turu ruumiline ulatus), ei arvestanud komisjoni tegevuse selektiivsusega ning ei kaalunud lõpptulemusena kõiki argumente, nagu ta on seda ise nõudnud.

Esimese Astme Kohus on vääralt omistanud RZB-le kõik põllumajanduse krediteerimise valdkonna turuosad. Ta kohaldas seejuures kontrollikriteeriume ekslikult vaid „silmnähtavale” ebavõrdsele kohtlemisele teiste pankade osas. Täielikuks omistamiseks puudus vajalik õiguslik alus.

Esimese Astme Kohus hindas RZB koostööd õiguslikult valesti. Ta kohaldas „olulise kasu” kriteeriumit, rikkudes tagasiulatava jõu keeldu, ei mõistnud mitmete RZB koostööspektide vabahtlikkust, lähtus ekslikult vastupidisest tõendamiskoormusest koostöö väärtuse puhul, tunnistas ühise asjaolude kirjelduse lubamatul moel koostöö ebasobivaks vormiks ning ei lugenud ekslikult koostööpanuseks RZB tunnistust selle kohta, et kokkulepetel oli konkurentsivastane eesmärk.

(¹) ELT C 331, lk 29.

Kohtuasjas T-260/02 Bank Austria Creditanstalt AG 6. märtsil 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 14. detsembril 2006. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-259/02 kuni T-264/02 ja T-271/02: Raiffeisen Zentralbank Österreich AG jt versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-135/07 P)

(2007/C 117/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Bank Austria Creditanstalt AG (esindajad: *Rechtsanwalt* Dres. C. Zschocke ja *Rechtsanwalt* J. Beninca)

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada täies ulatuses või osaliselt Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 14. detsembril 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-259/02 kuni T-264/02 ja T-271/02 (¹) kohtuasja T-260/02 puudutavas osas;
- tunnistada kehtetuks komisjoni 11. juuni 2002. aasta otsus kohtuasjas COMP/36.571 niivõrd kui võrd see puudutab BA-CA-d;
- teise võimalusena vähendada komisjoni vaidlusaluses otsuses BA-CA-le määratud rahatrahvi suurus;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuses nõuab apellant Esimese Astme Kohtu 14. detsembril 2006. aasta otsuse tühistamist. Apellant viitab mitmetele õigus- ja menetlusvigadele ning põhjendatuse puudlikkusele.

Apellant väidab, et vaidlustatud kohtuotsuses leidis arusaamatul põhjusel kinnitust komisjoni seisukoht, mille kohaselt pankade ümaralauakohtumistel oli negatiivne majanduslik mõju. Apellandi arvates rikub vaidlustatud kohtuotsus tõendite kogumise põhimõtteid, pidades majandusteaduslikele ekspertiisiaktidele esitatavaid nõudeid ekslikult puuduva majandusliku mõju näitajaks. Esitatud ekspertiisiakti alusel ei oleks tohtinud rahatrahvi määramisel majanduslikke mõjusid arvestada.

Apellant kritiseerib, et vaidlustatud kohtuotsuses hinnati valesti Euroopa kohtute poolt rahatrahvi vähendamise vajadusele esitatavaid nõudeid olukorras, kus esinevad trahvi vähendamise tingimused. Selle õigusvea tõttu ei parandatud vaidlustatud kohtuotsusega komisjoni kaalutusviga, mis seisnes selles, et ta ei vähendanud rahatrahvi suurust asjaolul, et pankade ümaralauakohtumistel osalesid ka ametiasutuste esindajad ning et on leidnud tõendamist, et avalikkus oli sellistest kohtumistest enamjaolt teadlik.

Kolmanda väitena toob apellant esile põhjendamise puudlikkuse, võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise ning teisi vaidlustatud kohtuotsusega tehtud õigus- ja menetlusvigu seoses apellandi koostööpanuse komisjonipoolse hinnanguga.

Apellandi väitel tegi ta algusest peale komisjoniga koostööd asjaolude selgitamisel. Ta esitas näiteks juba menetluse alguses pankade ümaralauakohtumiste ulatusliku kirjelduse, samuti mitmesuguseid dokumente, mille esitamiseks ta polnud kohustatud ning mida komisjon kasutas oma vaidlusaluse otsuse tegemisel, nagu kohus on tuvastanud. Pealegi esitas apellant oma vastuses vastuväiteteatisele asjaolude kirjelduse, mida komisjon oleks vaidlustatud kohtuotsuse kohaselt pidanud kasutama oma vaidlusaluse otsuse tegemisel.

Ei vaidlustatud kohtuotsuses ega ka vaidlusaluses komisjoni otsuses pole selle ulatusliku, kasuliku ja tõendamist leidnud apellandipoolse koostöö eest trahvisummat vähendatud. Seega on valesti kohaldatud koostööalast teatist, rikkudes sellega võrdse kohtlemise ja usalduse kaitse põhimõtet. Lisaks on vaidlustatud kohtuotsusega rikutud apellandi õigust olla ära kuulatud, kuna kohus on omaenda kaalutlustel määranud kindlaks apellandi rahatrahvi suuruse, andmata apellandile võimalust esitada oma seisukoht.

(¹) ELT C 331, lk 29.